

POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

<i>autor práce:</i>	Vladislav Klimeš
<i>téma práce:</i>	Americké ekonomické sankce uvalené na Indii po jaderných testech v roce 1998
<i>autor posudku:</i>	Mgr. Kryštof Kozák, PhD., Institut mezinárodních studií, FSV UK
<i>datum:</i>	27. května 2009

Předložená práce Vladislava Klimeše se zabývá problematikou ekonomických sankcí, které Spojené státy uvalily na Indii v důsledku indických jaderných testů v roce 1998. Autor v první části představuje širší mezinárodněpolitický kontext, ve kterém se jaderné testy odehrály. Poté podrobně rozebírá reakci USA ve formě požadavků vznesených na Indii a donucovacích prostředků ve formě ekonomických sankcí. Další část analyzuje diplomatická jednání, která následovala mezi oběma zeměmi. Těžiště práce pak spočívá ve zhodnocení efektivity amerických sankcí, respektive pokus o vysvětlení jejich neúčinnosti. V závěrečném obecnějším zhodnocení autor dochází k závěru, že americké sankce od počátku neměly příliš velký potenciál výrazněji negativně ovlivnit indickou ekonomiku, a že jejich zostření nebylo z širšího strategického pohledu výhodné ani pro samotné Spojené státy.

Práce je podnětnou případovou studií k aktuálnímu tématu používání ekonomických sankcí k dosažení cílů politiky kontroly nukleárních zbraní. Z metodologického hlediska by jí možná prospělo úvodní teoretičtější vymezení problematiky ekonomických sankcí a jejich využití z hlediska mezinárodního práva i politiky. Autor také na několika místech naznačuje možnost srovnání se sousedním Pákistánem, kde byly americké sankce účinnější. Rozšíření této komparace by bylo jistě přínosné, ale zřejmě by pak přesahovalo rozsah takto koncipované bakalářské práce. V úvodu by kromě základní charakteristiky indického jaderného programu mohlo být více prostoru věnováno americko-indickým ekonomickým vazbám, které jsou z hlediska ekonomických sankcí klíčové.

Z obsahového hlediska se autor se též mohl více věnovat dalším důkazům pro svoji pozitivním způsobem provokativní tezi, že americké sankce nebyly od počátku koncipovány tak, aby zásadním způsobem narušily rozvíjející se americko-indické vztahy. Analyticky přínosné by bylo také zaměření se na proces tvorby americké zahraniční politiky, neboť zejména v tomto

případě hrál významnou roli Kongres, jehož pozice nemusela být v úplném souladu s administrativou Billa Clintona. V závěru šlo též zmínit vliv Číny jako sousední nukleární mocnosti a obecnější otázky údajně pokrytecké americké politiky kontroly jaderných zbraní, která například o velmi pravděpodobné existenci atomového arsenálu Izraele taktně mlčí. Z formálního hlediska není úplně vhodné citovat v několika po sobě jdoucích poznámkách stále stejnou stránku stejného díla, už pro vyváženost je dobré potvrdit uváděné informace i u jiného zdroje. V seznamu literatury je pak lépe hovořit o primárních pramenech a ne o primární literatuře.

Přes výše uvedené připomínky, které se spíše týkají možností rozšíření a zpracování dalších přesahů problematiky se jedná o velmi důkladně zpracovanou bakalářskou práci, která splňuje formální a technické požadavky. Proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně až velmi dobře** v závislosti na výsledku obhajoby. Při ní navrhuji zaměřit se na zasazení závěrů práce do obecnějšího kontextu v rámci probíhajících debat ohledně efektivní sankční politiky a problematiky režimu jaderného odzbrojení.

